

بهشی سنوور - سزا - ی تاوانه کان

(الْحُدُود) (۱۱۱)

پیویست (واجب) ه له سهر دهسه لات داری موسولمانان کهوا سنووره شه ریعه کان جی به جی بکات له سهر تاوانباران ئیتر با ئه و تاوانباره کهس و کاری خویشی بیټ یان له خیلکی ناو داریش بیټ (۱۱۱) وه جی به جی

(۱۱۱) (الْحُدُود) کزی (حَدَّ) ه ، وه (حَدَّ) یش له زمانی عه رب دا : ئه و شته یه که نیوانی دووشت دهکات ، وه به واتای بهرگریش هاتوه . وه له شهر عیش دا ئه و سزایانه یه که دانراوه له شهر دا بو تاوانه کان ، بو ئه وه ی بیټه بهر ه لستیک تاوه کو خه لکی نه یکن .

(۱۱۱) له بهر فه رموده که ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ صَامَتٍ) (خوای لی رازی بیټ) کهوا فه رموی : پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموی : ((أَقِيمُوا حُدُودَ اللَّهِ فِي الْقَرِيبِ وَالْبَعِيدِ وَلَا تَأْخُذْكُمْ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَائِمًا)) واته : سنوره کانی خوای گه وره به جی بهینن له کهسانی نزیک و دورتان دا وه تانه ی تانه وه شینه ره کان واتان پی نه کات به و کاره هه ل نه سن [رواه ابن ماجه (2540/849/2) وهو حدیث حسن بروانه صحیح ابن ماجه (2058)].

وه له بهر فه رموده که ی (عَائِشَةَ) (خوای لی رازی بیټ) کهوا فه رموی : له پاستی دا (قُرَيْشٍ) یه کان مه سه له ی ئه و ئا فره ته (مَخْرُومِيَّةً) خه فه ت باری کردن که دزی کردبوو ، جا ووتیان : کی ده توانیت له باره یه وه قسه له گه ل پیغه مبهری خوا دا (ﷺ) بکات ، بو ئه وه ی دهستی نه برپیته وه ؟ وه کی ده ویریت مه گه ر (أَسَامَةَ) ی خوشه ویستی پیغه مبهری خوا (ﷺ) ، بو یه ئه ویش له باره یه وه قسه ی له گه ل پیغه مبهری خوا دا (ﷺ) کرد ، جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموی : ((أَتَشْفَعُ فِي حَدِّ مَنْ حُدِّدَ اللَّهُ؟)) واته : ئایه تکا (شه فاعه ت) له سنوریک له سنوره کانی خوای گه وره ده که بیت ؟ پاشان هه لساو ووتاری دا و فه رموی : ((أَيُّهَا النَّاسُ ، إِنَّمَا ضَلَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا سَرَقَ الشَّرِيفُ

کردنی سنووره کانی خوای گه وره له ههر ولاتیک دا ده بیته هوئی خیرو
 بهر هکته بوئه و ولاته (۳۳۳) وه تکاو شه فاعهت کردن له سنووره کانی خوادا
 دروست نئییه (۳۳۳) وه باش وایه نه گهر که سیک خوی تاوانیکی کرد لیی
 په شیمان بیته وه و بیشاریته وه و باسی نه کات (۳۳۳)

تَرْكُوهُ وَإِذَا سَرَقَ الضَّعِيفُ فِيهِمْ أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحَدَّ ، وَأَيُّمُ اللَّهِ لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ
 مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ لَقَطَعُ مُحَمَّدٌ يَدَهَا)) واته : نهی خه لکینه ، له پاستی دا نه وانه ی پیش
 نیوه گومرا بون ، چونکه نه گهر پیاویکی ناودار و به پیزیان دزی بگردایه ، وازیان لی
 ده هینا ، به لام نه گهر پیاویکی لاواز و بی کهس له ناویاندا دزی بگردایه نه وه سنوریان
 له سهری جی به جی ده کرد ، دهی سویند به خوا نه گهر (فاطمه) ی کچی (محمد) دزی بکات
 نه وه (محمد) دهستی ده بریته وه [رواه البخاری (12/رقم/6788) ومسلم (3/1688/1315/3) واصحاب
 السنن] .

(۳۳۳) له بهر فه رموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیته) که وا پیغه مبهری خوا
 (ﷺ) فه رموی : ((حَدُّ يُعْمَلُ بِهِ فِي الْأَرْضِ خَيْرٌ لِأَهْلِ الْأَرْضِ مِنْ أَنْ يُمَطَّرُوا أَرْبَعِينَ
 صَبَاحًا)) واته : سنووریک له سنووره کانی خوای گه وره کاری پی بکریته له زهوی دا
 چاکتره بو خه لکی سه زهوی له وهی چل به یانیاں بارانیاں به سهردا بیاریت .

(۳۳۳) له بهر فه رموده که ی (عَائِشَةَ) ی پیشوو پروانه (پ 495) .
 (۳۳۳) له بهر فه رموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیته) که وا پیغه مبهری خوا
 (ﷺ) فه رموی : ((كُلُّ أُمَّتِي مُعَاْفِي إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ ، وَإِنَّ مِنَ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَعْمَلَ
 الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا ، ثُمَّ يُصْبِحُ وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ ، فَيَقُولُ : يَا فُلَانُ عَمِلْتُ
 الْبَارِحَةَ كَذَا وَ كَذَا وَقَدْ بَاتَ يَسْتُرُهُ رَبُّهُ وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَلَيْهِ)) واته :
 هه موو نوممه ته که م رزگار دهن ته نها نه وانه نه بیته که تاوان به ناشکرا ده کن وه نه ویش له
 ناشکرا کرده که وا پیاویک تاوانیک ده کا به شه و پاشان سبهی هه لدهستی خوای گه وره
 بوئی داپوشیوه ، جا ده لی : نهی فلانه کهس من دوینی نه وه و نه وه م کرد ، نه و مایه وه
 خوا بوئی داپوشی به لام سبهی خوی داپوشینه که ی خوای گه وره ی له سهر خوی ناشکرا
 کرد و هه لیدایه وه [رواه البخاری (10/رقم/6069) ومسلم (4/2990/2291/4)] .

وئەگەر کەسیکیش پێی زانی دای پۆشیت (۱۱۱) و دەدەبیت دەسەلات دار خۆی ئەنجامی بدات یان جیگر و نوینەرەکانی (۱۱۱) وە گەورە (سید) خۆی دەتوانیت سنوور لەسەر بەندەو کەنیزە ی خۆی بەجی بهینیت (۱۱۱) و ئەو تاوانانە ی کە لە قورئان و سوننەت دا سزای بو دیاری کراوە ئەمانە یه : داوین پیسی (زنا) و نیڕ بازی (عَمَلِ قَوْمِ لُوطٍ) و بوختان هەلبەستن (القَدْف) و دزی کردن (السَّرْقَة) و بئ هوش بوون (السُّكْر) و دوژمنایەتی کردنی

(۱۱۱) لە بەر فەرموودە کە ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) کە وا پیغە مبهری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((مَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ)) واتە : هەر کە سیک کەم و کوپی و نهیننی موسلمانیک داپۆشیت ئەو خۆی گەورە کەم و کوپی و نهینیه کانی لە دونیا و دواوژدا دا دەپۆشیت [رواه مسلم (2699/2074/4) و ابو داود (4925/289/13) و غیرهما]

(۱۱۱) چونکە پیغە مبهری خوا (ﷺ) خۆی سنوورەکانی جی بهجی دەکرد یان جیگر و نوینەرەکانی رادەسپارد بو بهجی هینانی ، به هه مان شیوه خلیفه راشیدیەکانیش هەر وایان کردوه ، وئەگەر ئەو کاره بدریتە دەستی (عامه) ی خەلکەوه ئەو دەبیتە هۆی رقه به رایەتی و دوژمنایەتی دروست بوون لە نێوانی خەلکی دا .

(۱۱۱) لە بەر فەرموودە کە ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) کە وا پیغە مبهری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((إِذَا زَنَتُ أُمَّةٌ أَحَدَكُمْ فَتَبَيَّنَ زَنَاهَا فَلْيَجْلِدْهَا الْحَدَّ وَلَا يَتْرَبْ عَلَيْهَا ثُمَّ إِنْ زَنَتْ فَلْيَجْلِدْهَا الْحَدَّ وَلَا يَتْرَبْ عَلَيْهَا ، ثُمَّ إِنْ زَنَتِ الثَّلَاثَةَ فَتَبَيَّنَ زَنَاهَا فَلْيَبِغْهَا وَلَوْ بِحَبْلِ مِنْ شَعْرٍ)) واتە : ئەگەر کەنیزە ی کە سیکتان (زنا) ی کرد ، جاروون بویه وە (زنا) ی کردوه ئەو با داری سنووری لی بدات و زۆریش تانە و قسه ی پی نه کات ، پاشان ئەگەر (زنا) ی کردوه ئەو با داری لی بدات وە جاریکی تریش و زۆر تانە و قسه ی پی نه کات ، پاشان ئەگەر سی یه م جار (زنا) ی کرد و بو ی روون بویه وە ، ئەو بابیفرۆشیت ئەگەر به گوریسیکیش دەبیت (حەبلێک له تووک دروست دەکریت) [رواه البخاری (12/رقم/6839) و مسلم (3/1703/1328)].

خواو پیغه مبهەر (ﷺ) (المحاربة) و هه لگه پرانه وه له ئیسلام (الردة) و درچوون له فرمانی دهسه لات دا و پییشه وای موسولمانان (أهل البغی) .

یه کهم : سنوور — سزا — ی داوین پیسی ونیر بازی (حَدُّ الزَّانَا وَعَمَلِ قَوْمِ لُوطٍ) (۱۱۱)

(۱۱۱) داوین پیسی یه کیکه له گه وره ترین تاوانه گه وره کان خواوی گه وره له سورتهی (الإسراء: 32) دا ده فرموی : ﴿وَلَا تَقْرُبُوا الزَّانَا إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ واته : وه نزیککی داوین پیسی مه که ونه وه ، به راستی نه وه کاریککی خراب و پیکایه کی پیسه . وه (عبدالله بن مسعود) (خواوی لی بازی بیئت) فه رموی : پرسیارم له پیغه مبهری خوا (ﷺ) کرد که وا چی تاوانیک زور گه وره یه ؟ فه رموی : ((أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدَاءً وَهُوَ خَلْقَكَ)) واته : که وا هاوتا و شه ریک بو خوا بریار بدهیت ، که هر نه ویش تووی به دی هیناوه . و وتم : پاشان چی ؟ فه رموی : ((أَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ مَخَافَةَ أَنْ يُطْعِمَ مَعَكَ)) واته : که وا پوله که ت بکوژیت له ترسی نه وه دا خوار دنت له گه ل دا ده خوات ، و وتم : پاشان چی تر ؟ فه رموی : ((أَنْ تُزَانِيَ بِحَلِيلَةِ جَارِكَ)) واته : که وا کاری داوین پیسی له گه ل چه لالی دراوسی که ت دا بکهیت [رواه البخاري (12/رقم/6811) ومسلم (86/90/1) وغیرهما].

وه خواوی گه وره له سورتهی (الفرقان : 68-70) دا له باسی سیفه ته کانی به نده راسته قینه کانی خووی دا ده فرموی : ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ، وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ، يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا ، فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾ واته : وه نه وانهی که وا له گه ل خواوی گه وره دا داوا و هاوار به که سی تر ناکه ن وه هیچ نه فسیک که خواوی گه وره کوشتنی حه رام کردوه به ناحق نایکوژن وه کاری داوین پیسی (زنا) ناکه ن ، وه هر که سی که نه وانه بکات نه وه تووشی تاوانی گه وره ده بیئت ، سزا بو نه وه له پوژی قیامت دا دوو جار ده بیته وه ، وه به زه لیلی له وشوینه ناخوشه دا به هه تاهه تایی ده مینیته وه ، مه گه ر نه وه که سهی توبه بکات و په شیمان بیته وه و باوه ر

ئه‌گه‌ر کور - له‌ژياندا ژنی نه‌هینا بوو - یان کچ - له‌ژياندا

شووی

نه‌کردبوو - ی پی‌گه یشتووی ژیر (۱۱۱) ی نازاد (۱۱۱) وه به‌بی زور ئی کردن (۱۱۱) ئه‌و تاوانه‌ی کرد ئه‌وه سه‌د (100) داری ئی ده‌دریټ له‌گه‌ل دور خستنه‌وه‌ی سالیك دا (۱۱۱)

بیت و کرده‌وه‌ی چاکه بکات ، جا ئه‌وانه خوای گه‌وره خراپه‌کانیان بو ده‌گورپټ به‌چاکه ...

(۱۱۱) چونکه منال و شیټ هیچ (تکلیف)ی شه‌رعیان له‌سه‌ر نیه ، له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عائشه) بپوانه (پ 107) .

(۱۱۱) چونکه ئه‌وه‌ی کویله بیت _ به‌نده بیت یان که‌نیزه _ ئه‌وه به‌رد بارانی له‌سه‌ر نیه ، به‌لکو په‌نجا داری ئی ده‌دریټ که ده‌کاته نیوه‌ی سزای که‌سیکی نازاد . له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (النساء: 25) دا که ده‌فه‌رموی : ((فَادَا أَحْصِنَ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ)) واته : جا ئه‌گه‌ر _ ئه‌م جوړه که‌نیزانه _ درانه شوو وه‌کاریکی داوین پسیان کرد ئه‌وه نیوه‌ی سزای ئافره‌ته نازاده‌کانیان له‌سه‌ره . وه (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَيَّاشِ الْمَخْزُومِيِّ) ده‌فه‌رموی : (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) فه‌رمانی پی‌کردم له‌گه‌ل چه‌ند لاویکی تری (قریش) دا که‌وا داری‌سزا به‌ده‌ین له‌چه‌ند به‌نده‌یه‌کی (إِمَارَةَ) هه‌ر یه‌که په‌نجا دار ، په‌نجا دار ، له‌سه‌ر داوین پیسی (زنا) کردن . [رواه مالك (1508/594) والبيهقي (242/8) و هو حسن بپوانه الارواء (2345)] .

(۱۱۱) ئه‌گه‌ر که‌سیک (پیاو یان ئافره‌ت) زوری ئی کرا له‌سه‌ر داوین پیسی ئه‌وه داری سنوری ئی نادریت له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ السَّلْمِيِّ) که‌وا ئافره‌تیکیان هینا بولای (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) (خوای ئی رازی بیت) که‌وا تینویتی زوری پی هینابوو ، جا به‌لای شوانیک دا تیپه‌ر بوه و داوای ئاوی ئی کردوه ، جا شوانه‌که‌یش ئاوی پی نه‌داوه ، ته‌نها کاتیک نه‌بیت که‌خوی بداته ده‌سته‌وه‌و کاری خراپه‌ی له‌گه‌ل بکات ، ئه‌ویش ئه‌وه‌ی کردوه ، جا ئیمامی عومه‌ریش پراویژی به‌خه‌لکی کرد له‌باره‌ی به‌رد باران کردن‌یه‌وه ،

(عَلِي) (خوای لى پازى بیټ) فہرموی : ئہمہ ناچار بووہ ، من وا دہ بینم وازی لى بیټیت بروات ، جا ئہ ویش وای کرد [رواہ البیہقی (236/8) وهو صحیح بروانہ الارواء (2313)] .

() له بهر فہرموودہی خوای گہورہ له سورہتی (النور: 2) دا ، کہدہ فہرموی : ((الرَّانِيَةُ وَالرَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ ، وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيَشْهَدُ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ))

واتہ : ئافرہتی داوین پیس و پیاوی داوین پیس ئہوہ ہر یہ کہیان سہد (100) داریان لى دہن ، وہ له کاتی جى بهجى کردنی سنووری خوادا ہیچ سوڑو بہ زہیبہک نہ تانگریټ ئہ گہر باوہ پتان ہہیہ بہ خوا و بہ پوڑی دواپی وہ با دہستہیہک له ئیمانداران ئامادہی سزا دانہ کہیان بن . وہ له بهر فہرموودہ کہی (زَيْدُ بْنُ خَالِدِ الْجُهَنِيِّ) (خوای لى پازى بیټ) کہوا فہرموی : بیستم پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرمانی دہ کرد له بارہی کہ سیکہوہ کہوا (زنا) ی کردوہ و زنی نہ ہیناوہ کہوا سہد (100) داری لى بدریټ و سالیکیش دوور بخریټہوہ [رواہ البخاری (2/رقم/6831)] .

تیبینی :

ئہ گہر ئہو کہ سہی کہ داری لى دہدریټ لاواز بوو بہرگہی سہد (100) داری نہدہ گرت ، دہ توانریټ بہ لقیکی دار خورما کہ سہد (100) پہرہ (شمراخ) ی پیوہ بیټ یہک جار لى بدریټ ، له بهر فہرموودہ کہی (سَعِيدُ بْنُ سَعْدِ بْنِ عَبَادَةَ) (خوای لى پازى بیټ) کہوا فہرموی : له نیتوان مالہ کانمان دا پیاویکی نوقسانی لاواز ہبوو ، جا گوپی پی نہدہ درا ، تاروڑیک گرتیان بہ سہر کہ نیزہیہک له کہ نیزہکانی مالہوہ ، خہریک بوو (زنا) ی له گہل دا دہ کرد ، جا (سَعْدُ بْنُ عَبَادَةَ) باسی کرد بو پیغہمبہری خوا (ﷺ) ، جا ئہ ویش فہرموی : ((إِجْلِدُوهُ ضَرْبَ مِائَةِ سَوْطٍ)) واتہ : دارکاری بکن بہ لیټدانی سہد (100) دار ، ووتیان : ئہی پیغہمبہری خوا (ﷺ) : ئہو زور لہوہ لاوازترہ ئہ گہر سہد (100) داری لى دہین دہمریټ ، فہرموی : ((فَخُذُوا لَهُ عَثْكَالًا فِيهِ مِائَةٌ شَمْرَاخٍ فَأَضْرِبُوهُ ضَرْبَةً وَاحِدَةً)) واتہ : جا لقی دار خورمایہکی بو بہن کہ سہد (100) پہرہی پیوہ بیټ ، جا یہک جار لى دہن ، [رواہ ابن ماجہ (2574/859/2) وابو داود (4/رقم/4472) ولاحمد فی فتح الربانی (253/99/16) وهو حدیث صحیح بروانہ صحیح ابن ماجہ (2087)] .

وهئهگه ر پیاو _ لهژیانی دا ژنی هینا بوو _ یان ئافرهت _ لهژیانی دا شووی کردبوو _ ئه و تاوانه ی کرد ئه وه بهرد باران دهکریت تا دهمریت (۳۳۳) و ئه و سنووره لهسه ری دهچه سپیت به دان پیدای نانی تاوان باره که خوئی (۳۳۳)

وه پیغه مبه ری خوا (ﷺ) به باشی زانیوه دار له ئافرهتیک نه دریت که ترس هه بووه بهرگه ی نه گریت وه که له فهرمووده که ی (علی) دا ، هاتوه وه فهرمووی : ((أَحْسَنْتَ أُشْرُكَهَا حَتَّى تَتَمَآثَلَ)) واته : چاکت کرد وازی لی بینه تا باش ده بیته وه [رواه مسلم 1705/1330/3].

(۳۳۳) له بهر ئه و فهرموودانه ی له و باره یه وه هاتون له وانه فهرمووده که ی (جابر بن عبدالله الأنصاری) (خوای لی رازی بییت) که وا پیاویک له (أسلم) هات بو لای پیغه مبه ری خوا (ﷺ) و باسی بو کرد که داوین پیسی (زنا) ی کردووه ، جا چوار شایه تی له سه ر خوئی دا ، جا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرمانی پیی کرد که وا بهرد باران بکریت ، وه ئه وه ژنی هینا بوو [رواه الترمذی 1454/441/2] و ابو داود (12/رقم 4407).

وه فهرمووده که ی (ابن عباس) (خوایان لی رازی بییت) که وا (عمر بن الخطاب) (خوای لی رازی بییت) ووتاری بو خه لکی دا پوژیک ، جا فهرمووی : ((به پاستی خوا محمد (ﷺ) ی به حق ره وانه کردووه ، وه قورئانیشی به سه ر دا دابه زاند وه له وه ی دایبه زاندوه ئایه تی بهرد باران کردن (الرجم) ، خویندمانه وه و چوو به (عقل) مانه وه و لای تیگه یشتین ، پیغه مبه ری خوا (ﷺ) بهرد بارانی کرد و ئیمه ش پاش ئه و کردمان ، جا ده ترسم ئه گه ر زه مانه دریزه بکیشیت به خه لکی که سیک بلیت : به خوا ئیمه ئایه تی بهرد باران کردن له کتیبی خوادا نابینین ، جا گومرا بین به وازهینان له فهرزیک که خوای گه وره دایبه زاندوه ، وه بهرد باران کردن له کتیبی خوادا حه قه له سه ر پیاویک که وا ژنی هینا بییت و ئافره تیگیش که شووی کرد بییت ئه گه ر داوین پیسی کرد ، ئه گه ر شایه ت هه بوو له سه ری یان سکی پر بوو یان خوئی دانی پیدای بنیت)) [رواه البخاری 12/رقم 6830] و مسلم (1691/1317/3) و غیرهما]

تیبینی:

ئەگەر ئەو ئافرەتە سکی هەبوو ئەو چاوەروان دەکریت تا سکه‌که‌ی دا بنیّت وە تا منالە‌که‌ی شیری دان دەبریتەو ئەگەر کەس نەبوو شیری بدات ، لەبەر فەرموودە‌که‌ی (بُرَيْدَةَ) که لەپه‌پاویژه‌که‌ی داهاتوو دا باسی دەکەین .

(□□□) لەبەر فەرموودە‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لێ پازی بیّت) که‌وا فەرمووی : (كَاتِيكَ كَه مَاعِزُ بْنُ مَالِكٍ) هات بۆ لای پیغه‌مبەری خوا (ﷺ) و پێی ووت : من (زنا)م کردو ، پیغه‌مبەری خوا (ﷺ) پێی فەرموو : له‌وانه‌یه ماچت کردبیّت یا قورنجگت لێ گرتبیّت یا تەماشات کردبیّت ؟ ووتی : نه ، ئە‌ی پیغه‌مبەری خوا ، فەرمووی : ((أَنْكَنَهَا ؟)) واتە : ئەو کاره‌تکردوو ، (إِبْنُ عَبَّاسٍ) فەرمووی : جا ئەو کاته فەرمانی کرد بەبەرد باران کردنی (رواه البخاری (2/رقم/6824) وابو داود (4404/109/12) .

وہ فەرموودە‌که‌ی (بُرَيْدَةَ) (خوای لێ پازی بیّت) که‌وا پیغه‌مبەری خوا (ﷺ) ئافرەتی‌ک هات بۆ لای له (غَامِدٍ) عەشرەتی‌ک بوو _ له (الأزْد) هوه ، جاووتی : ئە‌ی پیغه‌مبەری خوا پاکم کەرەوه ، ئە‌ویش فەرمووی : ((وَيَحْكُ إِرْجَعِي فَاسْتَغْفِرِي اللَّهَ وَتُوبِي إِلَيْهِ)) واتە : (وَيْح) بۆ تۆ ، بگەرێرەوه و داوای لێ بوردن له‌خوای گەرە بکە و پەشیمان بەرەوه بۆلای ئەو ، ووتی : وا دەتبینم دەتە‌وێت بمگێریتەوه وەك چۆن (مَاعِزُ بْنُ مَالِكٍ) ت گێرایه‌وه ؟ فەرمووی : ((وَمَا ذَاكَ ؟)) واتە : ئە‌ی ئە‌وه چی‌یه ؟ ووتی : سکی هەیه لەزینا ، فەرمووی : ((أَنْتِ)) واتە : تۆ ؟ ووتی : بە‌لێ ، جا پێی فەرموو : ((حَتَّى تَضَعَ مَا فِي بَطْنِكَ)) واتە : تا ئە‌وه‌ی له‌سکت دایه دای دەنێیت ، (بُرَيْدَةَ) فەرمووی : جا پیاوی‌ک له (الأَنْصَار) که‌فاله‌تی کرد تا سکی دانا ، جا هاته‌وه بۆلای پیغه‌مبەری خوا و فەرمووی : ئە‌وه ئافرەتە (غَامِدِيَّة) که منالە‌که‌ی دانا ، جا پیغه‌مبەری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((إِذَا لَانْرَجْمَهَا وَنَدَعْ وَلَدَهَا صَغِيرًا لَيْسَ لَهُ مَنْ يُرْضِعُهُ)) واتە : که‌وابوو بەرد بارانی ناکه‌ین و پۆله‌که‌ی به‌ته‌ن‌ها جی به‌یلین که‌سی نەبیّت شیری بدات ، جا پیاوی‌ک له (الأَنْصَار) هە‌لسا و فەرمووی : شیردان و به‌خێو کردنی له‌سەر من ، ئە‌ی پیغه‌مبەری خوا (ﷺ) ، (بُرَيْدَةَ) فەرمووی : جا بەرد بارانی کرد [رواه مسلم (3/1695/1321)] .

وہ (وَيْح) : ووشە‌ی بە‌زه‌یی‌یه ، به‌پێچه‌وانه‌وه‌ی (وَيْل) ه ، که ووشە‌ی سزایه .
وہ فەرموودە‌ی تر زۆره‌ پروانه (پ466) .

تیبینی :

ئەگەر پاش دان پیدانانەکی پەشیمان بویەو ، ووتی : زینام نەکردووە ئەو وازی لێ دەهینریت لەبەر فەرموودەکی (نُعَيْمُ بْنُ هِزَالٍ) (خوای لێ پازی بیّت) کەوا فەرمووی : (مَاعِزُ بْنُ مَالِكٍ) هەتیو بوو لە باوەشی باوکم دا گەرە بوو ، جا تووشی (زنا) هات لەگەڵ کەنیزەیکە گەرە کەمان دا ، جا باوکم پێی ووت : بپۆ بۆلای پیغەمبەری خوا (ﷺ) ئاگاداری بکەرەو لەوەی کە کردووە بەلکو داوای لێ بووردنت بۆ بکات ، وە تەنها مەبەستی باوکم لەوەدا بوو بەھیوای ئەو وە بەلکو خوای گەرە دەروازەیکە لێ بکاتەو ، فەرمووی : جا هات بۆلای ووتی : ئەی پیغەمبەری خوا (ﷺ) ، من کاری داوین پیسی (زنا) م کردوو جا کتیبی خوام لەسەر بەجێ بهینە ، جا پیغەمبەر گوئی پێنەدا ، ئەویش دووبارە کردەو ووتی : ئەی پیغەمبەری خوا (ﷺ) من (زنا) م کردوو کتیبی خوام لەسەر بەجێ بهینە ، جا پیغەمبەری خوا (ﷺ) گوئی پێنەدا جا ئەویش جاریکی تر دووبارە کردەو : ئەی پیغەمبەری خوا (ﷺ) من (زنا) م کردوو کتیبی خوام لەسەر بەجێ بهینە ، تا چوار جار دووبارە کردەو ، جا پیغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی : تۆ ئەمە چوار جارە دووبارە دەکەیتەو جا لەگەڵ کێدا؟ ووتی : لەگەڵ فلانە کەس ، فەرمووی : ئایە هەلتاژاند (پاتکشاند)؟ ووتی : بەلێ ، فەرمووی : ئایە پیستت دای لەپیستی؟ ووتی : بەلێ ، فەرمووی : ئایە جووت بویت لەگەڵی؟ ووتی : بەلێ (نُعَيْم) فەرمووی : جا فەرمانی کرد کەوا بەردباران بکریت ، جا دەرکرا بۆ دەشتای (الْحَرَّة) جا کاتیک کە بەرد باران کرا و بەرەدەکان دای لەلاشە ، ترسا ، جا دەرچوو پای کرد ، جا (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَنَسٍ) ی پێ گەیشت و هاوڕێکانی بێ ووزە کردبوو ، جا (وَضَيْف) ی ووشتریکی بۆ دەرھینا وتی وەشاندا ، کوشتی ، جا هات بۆلای پیغەمبەری خوا (ﷺ) و بۆی گێرایەو ، ئەویش فەرمووی : ((هَلَّا تَرَكَتُمُوهُ لَعَلَّهٗ اَنْ يَّتُوبَ فَيَتُوبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ)) واتە : ئەی بۆ وازتان لێ نەهینا لەوانە پەشیمان بواوەتەو و تەوبە ی بکردایە ، جا خوای گەرە لێ ی خۆش دەبوو [رواه ابوداود (4/رقم 4419) وهو حديث صحيح برواه (3716)].

وہ (وَضَيْف) ی ووشتر ، خوفە کە پەتە وەکو سەمی ئەسپە ، بروانە (لسانُ العرب) .

یان به شایه تی دانی چوار پیای موسولمانی دادپه روه که وای بلین نیمه
(ذکر) ی فلان که سمان بینی له (فرج) ی فلانۀ ئافرهت دا وه کو خه نجر
له که وانه که ی دا (۳۳۳)

ئه وه له و کاته دا پیای وه که و ئافره ته که یش سنووریان له سهر جی به جی
ده کریت به لام ئه گهر به دان پیدا نان بیت ئه وه ته نها ئه وه یان دانی پیدا دنا
سنووری له سهر جی به جی ده کریت به لام ئه وی تریان پرسیری لی ده کریت (۳۳۳)

(۳۳۳) له بهر فه رموده که ی خوی گه وره له سوره تی (النور: 4) دا ،
که ده فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ
جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ واته : وه ئه وانه ی که
بوختیان بو ئافره تانی داوین پاکی موسولمان هه لده به ستن وه له پاشان چوار شایه ت بو
قسه کانیان ناهیننه وه ئه وه هه شتا (80) داریان لی بدن وه هه رگیز شایه تیان لی
وه رمه گرن وه ئه وانه (فاسق) و تاوانبارن . وه له باره ی رودای (الإفک) وه له سوره تی
(النور: 13) دا خوی گه وره ده فه رموی: ﴿وَلَوْ لَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِن لَّمْ
يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ واته : ئه ی بوچی چوار شایه ت له سهر
قسه کانیان ناهیننه وه ، جا ئه گهر شایه ته کانیان نه هینا ئه وه ئه وانه لای خوی گه وره
درورزن .

وه (أثر) ه که ی (قسامة بن زهير) که وای (أبو بكر) و (شبل بن معبد) و (أبو عبد الله
نافع) شایه تیان دا لای (عمر بن الخطاب) (خوی لی پازی بیت) که وای پیایکیان بینی
(زنا) ی کردوه ، جا که چواره میان هات که (زیاد) بوو (عمر) (خوی لی پازی بیت)
فه رموی : (إنشاء الله) تو شایه تی راستی ده دهیت ، جا (زیاد) ووتی : سه باره ت (زنا)
ئه وه من شایه تی له سهر ناده م ، به لام من شتیکی زور ناشیرینم بینی ، (عمر) فه رموی
: (الله أكبر) داریان لی دن ، جاداریان لییان دا ، ووتی : جا (أبو بكر) پاش ئه وه ی لییان
دا ووتی : من شایه تی ده ده م که وای (زنا) ی کردوه ، جا (عمر) خه ریک بوو دوویاره داری لی
بداته وه ، جا (علي) قه ده غه ی لی کردو فه رموی : ئه گهر شایه تی (أبو بكر) به دوو
شایه ت ده ژمیریت ، ئه وه هاوړیکه ت به رد باران بکه ، ئه گهر نا ئه وه داری خویت لی دا ،
جا وازی لی هینا [رواه البيهقي (334/2) واسناده صحيح برواه الإرواء (29/8)] .

وهه ركه سيك له گهل نافرته تيكي (مه حرهم) ي خوئي دا نهو تاوانه بكات نهوه دهكوژرئيت ، نئير كور بييت يان پياو ، وه نه گهر (مه حرهم) يكي خوئي بخوازييت نهوه دهكوژرئيت و ماله كه شي ده برييت ^(۱۱۱) وه نه گهر دوو كهس نيير بازيان كرد نهوه ههردوو كيان (بكهرو كارلي كراوئيش) دهكوژرين ، نئير كور

^(۱۱۱) جا نه گهر نهوئيش داني پيدا نا نهوه نهوئيش سنووري له سهر جي به جي دهكرييت به لام نه گهر داني پيدا نه نا نهوه تنها له سهر نهوه ي تريان جي به جي دهكرييت ، له بهر فهرموده كه ي (أبو هريرة) (خوئي لي پازي بييت) كه وا فهرمووي : دووپياو سكالاي خوئيان هينايه لاي پيغه مبهري خوا ^(ﷺ) جا به كيكيان ووتى : نه ي پيغه مبهري خوا بريار به كتيبي خوا بده له نيوانماندا ، وه روخسه تم بده كه قسه بكه م ، فهرمووي : قسه بكه ، ووتى : من كوره كه م لاي نه مه كريكار بوو جا (زنا) ي كردووه له گهل ژنه كه ي دا ، جا پي يان پاگه ياندم كه وا بهرد باران له سهر كوره كه مه ، بويه منيش له جياتي دا سه د (100) مه رو كه نيزه يه كي خوم دا ، پاشان پرسيارم كرد له هه نديك زانا ، جا پي يان پاگه ياندم كه كوره كه م سه د (100) دارو دوورخستنه وه ي ساليكي له سهره ، بهر دباران له سهر ژنه كه ي نهوه ، جا پيغه مبهري خوا ^(ﷺ) فهرمووي : بهو كه سه ي كه نه فسي مني به دهسته به كتيبي خوا بريار له نيوانيان دا نه دم ، سه بارهت به كه نيزه و مه ره كانهت نهوه بووت ده گه پيته وه . وه سه د (100) داري له كوره كه ي داو يه ك سال دووري خسته وه وه فهرماني به (أنيس الأسلمي) كرد كه وا پروات بو لاي ژني نهوي تريان ، جا نه گهر داني پيدا نا نهوه بهرد باراني بكات ، جاداني پيدا نا ، نهوئيش بهرد باراني كرد [رواه البخاري (12/رقم/6828) ومسلم (3/1698/1324) واصحاب السنن] .

^(۱۱۱) له بهر فهرموده كه ي (البراء) (خوئي لي پازي بييت) فهرمووي : گه شتم به مامه م و نالاي پي بوو ، ووتم : بو كوي ده ته وييت برويت ؟ ووتى : پيغه مبهري خوا ^(ﷺ) ره وانهي كردووم بو كابرايه ك ژني باوكي خوئي خواستووه ، پاش خوئي ، كه وا له گه ردي بدهم و ماله كه ي ببه م [رواه ابو داود (4/رقم/4457) والنسائي (6/110) والترمذي (2/1373/4072) وابن ماجه (2/2607/869) وعند الآخرين بدون زياده (وه پاره كه ي ببه م) وهو حديث صحيح . بروانه الإرواء (2351) وصحيح ابن ماجه (2111)] .

بیت یان پیانو (۱۱۱) نه گهر که سیکیش نهو تاوانه له گهل نازده لیکیش دا بکات نهوه ، ده کوژیت له گهل نازده له که دا . (۱۱۱)

سنوور — سزا — ی بوختان هه لیهستن به (زنا) کردن (القذف) (۱۱۱)

(۱۱۱) له بهر فهرموده که ی (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموی : ((مَنْ وَجَدْتُمُوهُ يَعْمَلْ عَمَلًا قَوْمًا لُوطًا فَأَقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ)) واته : نه گهر هه رکه سیکتان بینیه وه کاره که ی قهومی (لوط) دهکات نهوه بکه رو کارای کر اویش بکوژن [رواه الترمذی (1481/8/3) ابو داود (4/رقم 4462) وابن ماجه (2/2561/856/2) وهو حدیث صحیح بروانه صحیح ابن ماجه (2075) والارواء (2350)].

وه نه م تاوانه ، یه کیکه له تاوانه گه وره کان که خوی گه وره به هوییه وه قهومی (لوط) له ناویرد ، بروانه [فقه السنة (2/361-365)] که به جوانی باسی مه ترسی نه م تاوانه دهکات . (۱۱۱) له بهر فهرموده که ی (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموی : ((مَنْ أَتَىٰ بِهَيْمَةَ فَأَقْتُلُوهُ وَأَقْتُلُوهَا مَعَهُ)) واته : هه رکه سیک کاری داوین پیسی له گهل نازده لیک دا بکات نهوه بیکوژن و نازده له که شی له گهل دا بکوژن [رواه ابو داود (4/رقم 4464) والترمذی (1489/8/3) وابن ماجه (2/2564/956/2) بلفظ آخر . وهو صحیح بروانه الترمذی (1176)].

وه نه وهی که له (ابن عباس) ه وه ده گپرنه وه که وا فهرموییه تی : ((لَيْسَ عَلَى الَّذِي يَأْتِي الْبَهِيمَةَ حَدٌّ)) [رواه ابو داود (4/رقم 4465) والترمذی (1489/8/3) وهو صحیح ایضاً] . به لام نه مه ته نها فهتوای (ابن عباس) ه ، به لام نهوی تریان فهرموده ی پیغه مبهری خوییه (ﷺ) ، وه فهرموده ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) نابیت بو قسه ی هیچ که سیک وازی لی بهینریت ، بویه نیمه له سه رمانه کار به فهرموده که بکهین . ((وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ)) . (القذف) : نه وه یه که سیک به موسولمانیک بلیت : نهی داوین پیسی یا زیناکه ر یاهر ووشه یه کیتر نهو واتایه بگه یه نیت که وا به (زنا) کردن تومت باری بکات ، وه نه م کاره یسه یه کیکه له تاوانه گه وره کان ، خوی گه وره له سورته تی (النور : 23) دا ده فه رمی : ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ واته : به راستی نهو که سانه ی که بوختان و تومتی (زنا)

هەرکەسیک بوختانی (زنا) کردن هەلبەسیت بو موسولمانیک ئەو هەشتا (80) داری لی دەدریت، (۳۳۳) مەگەر چوار شایهت بینیت (۳۳۳) یان ئەو موسولمانە خۆی دانی پی دا بنیت و (إِعْتِرَاف) بکات کە زینای کردووە (۳۳۳) یان وەکو (لَعَان)ی بکات ئەگەر خیزانی خۆی بوو. (۳۳۳) وه سنوری

هەڵدەبەستن بو ئافەرته باوەر داره داوین پاکه بی ئاگاگان ئەوانه نەفرهتیا لى كراوه لەدunia و دواوژدا وه سزایهكى زور گهورهیان بو ههیه .

وه (أَبُوهُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیت) ده فەرموئ: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فەرمووی: ((إِجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُؤَيَّقَاتِ، قَالُوا: وَمَاهُنَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الشِّرْكَ بِاللَّهِ وَ السَّحْرُ وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَكْلُ الرِّبَا وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الرَّحْفِ وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ)) واته: خوتان له و حوت شته بیاریزن کە مژۆف ده فەوتینیت و تیاى دەبات ووتیان: ئەوانه چین ئەی پیغه مبهری خوا؟ فەرمووی: هاوהל بیاری دان بو خوای گهوره و جادوو کردن و کوشتنی ئەو نەفسەى کە خوای گهوره حەرامی کردووە، مەگەر بە حەق و سوود خواردن، و مالى هەتیو خواردن، و پشت هەلکردن لەدوژمانان لەکاتی غەزادا، و بوختان هەلبەستن بەزینا بو ئافەرته باوەر داره داوین پاکه بی ئاگاگان [رواه البخارى (6/ رقم 2766) و غیره].

(۳۳۳) لەبەر فەرموده كەى خوای گهوره له سوورتهى (النور: 4) دا كە ده فەرموئ: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلَدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ بوواتای ئایه ته كه پروانه (پ 509). وه (أثر) هکهى (قُسامَةُ بْنُ زُهَيْرٍ) پروانه (پ 509) وه پیغه مبهری خوا (ﷺ) سنووری (قَذْفِی) له سەر ئەوانه ی بوختانیان بو دایکه (عَائِشَةُ) هەلبەست بەجی هیئا [رواه ابوداود (4 / رقم 4474) والترمذی (3180/332/5) وابن ماجه (2567/857/2) وغیرم وهو حدیث ح سن پروانه ص حیح

ابن ماجه (2081)].

(۳۳۳) لەبەر ئایه ته كان و (أثر) هکهى پیشوو . پروانه (پ 509) .

(۳۳۳) چونکه بەدان پیدانانی خۆی سنوری (قَذْفِی) له سەر ئەم نامینیت بە لگو

سنووری (زنا) له سەر ئەو پیویست دەبیّت .

بوختان ههلبهستن بهدان پیدانانی بوختان چیه که خوئی دهچهسپیت (۱۱۱) یان بهشایهتی دانی دوو موسولمانی دادپهروهه لهسه ری . (۱۱۱)

سنوور — سزا — ی بی هوش بوون (حَدُّ السَّكْرِ)

خواردنهوهی شتی بی هوشکهر یهکیکه لهگهوره ترین تاوانه گهورهکان (۱۱۱) بوئه نهگهر موسولمانیکی پیگهیشتووی ژیری (۱۱۱) زور لی نهکراو شتیکی

(۱۱۱) له بهر فهرمووده که ی خوی گهوره لهسوره تی (النور: 6-9) دا پروانه (پ 141) وه باسی له عنه ت کردن (اللَعَان) به گشتی له (پ 140 - پ 145) باس کرا . ده توانیت بوئی بگه پیتته وه .

(۱۱۱) چونکه بهدان پیدانانی خوئی تاوانه که لهسه ری دهچهسپیت ، پروانه (پ 466) .

(۱۱۱) وهکو هه موو ئه و سنوورو بریارانه ی که پیویستی بهشایهت هه یه ، پروانه (پ 467) و باسی شایه تی دانیش که له پیش دا باس مان لی کرد له (پ 472) بهسه ره وه . (۱۱۱) له بهر فهرموو ده که ی (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیّت) که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرمووی : ((الْحَمْرُ أُمَّ الْفَوَاحِشِ وَأَكْبَرُ الْكِبَائِرِ مَنْ شَرِبَهَا وَقَعَ عَلَىٰ أُمَّهِ وَ خَالَتَهُ وَعَمَّتْهُ)) واته : مه ی دایکی — نه صلی — هه موو خراپه کانه وه گهوره ترین تاوانه گهوره کانه ، کی بیخواته وه کاری داوین پیسی له گه ل دایکی و خوشکی دایک و خوشکی باوکیشی دا ده کات [رواه الطبرانی (11372/164/11) وهو حدیث حسن پروانه صحیح الجامع (3345)] وه هه روه ها (پ 430) و تیبینیه کانی پاش ئه و په راویزه .

(۱۱۱) له بهر فهرمووده که ی (عائشه) (خوای لی رازی بیّت) (پ 107) .

بی‌پهوش کهری خوارده‌وه به‌قه‌سته‌وه (۳۳۳) نه‌وه چل (40) دار تا هه‌شتا (80) داری لی‌ده‌دریّت ، به‌پی‌ی بو‌چوونی پی‌شه‌وا و داوهر (۳۳۳) وه نه‌گهر سی‌جار دووباره‌ی کرده‌وه و هه‌موو جاریک سنووری له‌سه‌ر جی‌به‌جی‌کرا ، پاشان نه‌گهر جاریکی‌تر گه‌رایه‌وه نه‌وه بو‌داوهر هه‌یه بریاری کوشتنی بدات (۳۳۳)

(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو ذَرِّ الْعَفَّارِ) (خوای لی‌پازی بیّت) پروانه پ108) .
(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَنْس) (خوای لی‌پازی بیّت) که‌وا فه‌رمووی :
(پی‌غه‌مبه‌ری خوا بو‌سنووری مه‌ی خوارده‌وه به‌شوولی دارخورما و نه‌عل ئه‌یدا له‌وه‌ی نه‌و تاوانه‌بکات وه (أَبُو بَكْرٍ) چل داری لی‌ده‌دا)) [رواه البخاری (12/رقم/6773) و مسلم (1706/1331/3)] .

وه فه‌رموده‌که‌ی تری (أَنْس) که‌وا فه‌رمووی : ((پیاویکیان هی‌نا بو‌لای پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) مه‌ی خوارد بو‌وه ، جا پی‌غه‌مبه‌ری خوا به‌دوو شوولی دار خورما نزیکه‌ی چل (40) داری لی‌دا ، وه فه‌رمووی : وه (أَبُو بَكْرٍ) یش هه‌روای ده‌کرد جا که (عُمَر) بوو (به‌خه‌لیفه)، راویژی به‌خه‌لکی کرد ، جا (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ) فه‌رمووی : سووک‌ترین سنوور - حدود - ه‌کان هه‌شتایه ، جا (عُمَر) یش فه‌رمانی پی‌ی کرد)) [رواه مسلم (1706/1330/3)] .

وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (حُضَيْنُ بْنُ الْمُنْذِرِ) فه‌رمووی : ((کاتیك که دوو که‌س شایه‌تی‌دا له‌سه‌ر (الْوَلِيدُ بْنُ عُقَبَةَ) که‌وا مه‌ی خوارده‌وه‌ته‌وه (عُثْمَان) (خوای لی‌پازی بیّت) به (عَلِي) (خوای لی‌پازی بیّت) فه‌رموو : ((هه‌سته ئه‌ی (عَلِي) داری لی‌بده ، ... جا (علي) فه‌رمووی : ئه‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ) هه‌سته داری لیده ، جا ئه‌ویش داری لی‌دا ، و (عَلِي) یش ده‌یژمارد تا گه‌یشته چل (40) ، جا فه‌رمووی : ده‌ست هه‌لگره ، پاشان فه‌رمووی : پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) چل داری له‌مه‌ی خور داوه ، و (أَبُو بَكْرٍ) یش چل داری لی‌داوه ، وه (عُمَر) هه‌شتا داری لی‌داوه ، وه هه‌مووی سوننه‌ته ، وه من ئه‌مه‌یانم پی‌ی خو‌شته)) [رواه مسلم (1707/1331/3)] .

وه ئەم سنوور - حد - هی له سەر ده چه سپیته به دان پێدا نانی خوێ (□□□)
یان به شایهتی دانی دوو شایهتی دادپهروه. (□□□)

سنوور - سزا - ی دزی کردن (السَّرِقَة) (□□□)

(□□□) له بهر فهرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیته) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموی : ((إِذَا سَكَرَ فَاجْلِدُوهُ فَإِنْ عَادَ فَاجْلِدُوهُ ثُمَّ قَالَ فِي الرَّابِعَةِ فَإِنْ عَادَ فَاضْرِبُوا عُنُقَهُ)) واته : ئە گەر بی هۆش بوو ئەوه داری لی بدهن جا ئە گەر گه رایه وه و دووباره ی کرده وه ، ئەوه داری لی بدهن ، جا ئە گەر گه رایه وه و سێ باره ی کرده وه ئەوه داری لی بدهن ، پاشان پیغه مبهری خوا (ﷺ) له چواره م جاردا فهرموی : جا ئە گەر گه رایه وه ئەوه له گهردنی بدهن [رواه ابوداود (4/رقم/4484) وابن ماجه (2/2572/859) والنسائی (314/8)] وهو حدیث حسن صحیح بروانه صحیح ابن ماجه (2085).

وه ئەم فهرمان (أمر) هی پیغه مبهری خوا (ﷺ) بۆ (واجب) نییه ، به لکو ده گه پێته وه بۆ ویستی پێشهوا (إمام) ، له بهر فهرموده که ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی پازی بیته) که وا فهرموی : پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمویه تی : ((إِنْ مِنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فَاجْلِدُوهُ فَإِنْ عَادَ فِي الرَّابِعَةِ فَاقْتُلُوهُ)) واته : هه رکه سیک مه ی خوارده وه ئەوه داری (حد) ی لی بدهن ، جا ئە گەر چواره م جار گه رایه وه بۆ خوارده وه ی ئەوه بیکوژن ، (جابر) فهرموی : جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) پیاویکیان هینا بۆ لای مه ی خوارده بووه وه چواره م جار ، جا لی ی دا و نه ی کوشت)) [رواه الترمذی (49/4) والنسائی و غیرهما و له طرق و آسانید کله صحیحه بروانه (تحقیق المسند ل احمد شاکر) (53/9-54) ثم قال : و آسانید حدیث جابر کله صحیحه] .

(□□□) بروانه (پ 466) .

(□□□) له بهر فهرموده که ی (الْحَضِيْنُ بْنُ الْمُنْذِرِ) بروانه (پ 524) .

(□□□) (السَّرِقَة) له زمانی عه ره ب دا : پویشتنه به شاراو هی بۆ بردنی مالی که سیک ی تر له شوینی پاراستنی خویدا . (إِبْنُ عَرَفَةَ) ده فهرمی : (السَّارِق) لای عه ره ب ، ئەو که سه یه که دیت به شاراو هی بۆ شوینی پاراستنی مالی یه کیکی تر جا لی ی ده بات . که وابوو ئە گەر ماله که مولکی که سیک ی تر نه بوو یان بردنه که ی به ئاشکرا بوو یان ماله که

هه رکه سیکی پی گه یشتووی ژیری (۱۱۱) زور لی نه کراو (۱۱۱) مائیکی
 شاراو هی که سیکی تر له شوینی خویدا (۱۱۱)

له شوینی پاراستنی خویدا نه بوو ، نه وه دهست برین پیویست ناکات و حوکمی دزی
 (سَرَقَة) ی نییه .

وهک چهند جارێک دووباره مان کرده وه منال و شیت له شهرع دا (تَكْلِيف)
 یان له سه ر نییه . پروانه (پ 107) .

(۱۱۱) له بهر فرموده که ی (أبو ذر) پروانه (پ 108) .

(۱۱۱) چونکه (السَّرَقَة) وهک باس مان کرد له زمانی عه ره ب دا ، له و مال ه دایه که له
 شوینیک دا هه لگه رابیت که شوینی پاراستنی خو ی بیت ، وه له بهر نه و فرمودانه ی که له
 باره یه وه هاتوه ، له وانه فرموده که ی (صَفْوَانُ بْنُ أُمَيَّةَ) (خوای لی پازی بیت) که و
 پوژتیکیان له مزگه وت دا خه وتوو بوو و عاباکه ی کرد بوه سه رین ، جا له ژیر سه ری ده رکرا
 ، جا نه ویش کابرای دزی هینا بۆلای پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ، پیغه مبه ری خوایش (ﷺ)
 فرمانی کرد که و دهستی ببرد ریته وه ، جا (صَفْوَانُ) ووتی : نه ی پیغه مبه ری خوا من
 نه مه م نه ویست ، عاباکه می پی ده به خشم ، جا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فرمووی : ((فَهَلَّا
 قَبْلَ أَنْ تَأْتِنِي بِهِ)) واته : جا نه مه ت بو نه کرد پیش نه وه ی بیهنیت بۆلای من [رواه
 احمد (466/6) وابوداود (4/رقم/4394) وابن ماجه (2595/865/2) والنسائی (69/8) وهو حدیث صحیح
 پروانه صحیح ابن ماجه (2103)] .

وه فرموده که ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو) یش (خوایان لی پازی بیت) که و پیغه مبه ری
 خوا (ﷺ) پرسیاریان لی کرد له باره ی به ری هه لبه ستراو به داره که وه ، جا فرمووی : ((مَا
 أَصَابَ مِنْ ذِي حَاجَةٍ غَيْرَ مُتَّخِذٍ حُبْنَةً فَلَا شَيْءَ عَلَيْهِ وَمَنْ حَرَجَ بِشَيْءٍ مِنْهُ فَعَلَيْهِ
 غَرَامَةٌ مِثْلِيهِ وَالْعُقُوبَةُ وَمَنْ سَرَقَ شَيْئًا مِنْهُ بَعْدَ أَنْ يُؤْوِيَهُ الْجَرِيْنُ فَبَلِّغْ تَمَنُّ الْمَجْنُ
 فَعَلَيْهِ الْقَطْعُ ، وَمَنْ سَرَقَ دُونَ ذَلِكَ فَعَلَيْهِ غَرَامَةٌ مِثْلِيهِ وَالْعُقُوبَةُ)) واته : نه وه ی
 که سیک بیخوات که پیویستی پی ی هه بیت به بی نه وه ی له گه ل خویدا لی ی هه ل بگریت ،
 نه وه هیچی له سه ر نییه ، وه هه رکه سیک له گه ل خویدا لی بیات نه وه بزاردنی دوو
 نه وه نده ی له سه ره و سزایش ده دریت ، وه هه رکه سیک شتیکی بدزیت پاش هه لگرتنی

بدزیت که نرخه که ی له چاره ک (رُبْع) ه دیناریکی نالتون که متر نه بیّت (□□□)
 نه وه دهستی راستی له جومگه ی بازنه (مه چه ک) دا ده برپیته وه (□□□)
 وه سنووری له سه ری ده چه سییّت به دان پیدانانی خوئی (□□□) یا به شایه تی

له شوینی پاراستندی دا نه وه دهستی ده برپریته وه نه گهر نه وشته دوزراوه نرخه که ی بگاته
 نه و نرخه ی که دهستی دزی پی ده برپریته وه ، وه نه وه یشی له وه که م تر بدزیت نه وه
 بزاردنی دوو نه وه نده و سزایشی له سه ره [رواه ابو داود (4/رقم/4390) والترمذی (1289/584/3)
 والنسائی (4958/85/8) وهو حدیث حسن برواه الأرواء (2413)].

(□□□) له بهر فه رموده که ی (عائشه) (خوای لی پازی بیّت) که وا فه رموی :
 ((پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده سستی دزی ده برپیه وه له چاره ک (ربیع) ه دیناریک
 به سه ره وه)) [رواه البخاری (6789/96/12) ومسلم (1684/1312/3)].

وه چاره که دیناریک = 1.0625 غرام نالتونی خوئی (ع یاری: 24) ده کات
 [وفی روایه لمسلم (1684/1312/3) وغیره]. عن (عائشة) که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ)
 فه رمویه تی : ((لَا تُقَطَّعُ يَدُ السَّارِقِ إِلَّا فِي رُبْعِ دِينَارٍ فَصَاعِدًا)) واته : ده سستی دز
 نابرپیته وه مه گهر له چاره ک (ربیع) ه دیناریک به سه ره وه)) ، وفی روایه [لاحمد (80/6-81)] ((
 ... وَكَانَ رُبْعُ الدِّينَارِ يَوْمَئِذٍ ثَلَاثَةَ دَرَاهِمٍ وَالدِّينَارُ اثْنِي عَشَرَ دَرَاهِمًا)) واته : ... وه
 چاره که دینار له و پوژده دا سی دره می ده کرد وه دیناریکیش دوانزه دره می ده کرد .

(□□□) له بهر فه رموده که ی خوای گه وره له سوره تی (المائدة: 38) دا که
 ده فه رموی : ((وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ
 وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ)) واته : وه دزی پیاو و دزی نافرته نه وه ده سستیان برپنه وه سزایه ک
 بیّت بو نه وکاره خراپه یان ، وه په ندیکیش بیّت له لایه ن خوای گه وره وه ، وه خوای
 گه وره یش به ده سه لات و دانایه .

(الشیخ محمد صدیق حسن خان) ده فه رموی : زانایان (إتفاق) یان کردوه له سه ره
 نه وه ی که وا دز نه گهر یه که م جار دزی کرد نه وه ده سستی راستی ده برپریته وه ، پاشان
 نه گهر دووباره دزی کرده وه نه وه پیی چه پی ده برپریته وه وه جیاوازن له وه دا که وا نه گهر
 سی باره دزی کرده وه پاش برپنی ده سستی راستی و پیی چه پی ، جا زوربه یان بو چونیان
 وایه که وا ده سستی چه پی ده برپریته وه ، پاش نه وه یش نه گهر دزی کرده وه نه وه قاچی

دانی دووشایه تی دادپهروه (۳۳۳) ، وه ئەم سنوورهی لهسه دهکهوئیت بهلیبوردنی خاوهن مالهکه پیش گهیشتنی بهلای دادوهر ، بهلام گهیشته لای ئەوه دهبی جئ بهجئ بکریت (۳۳۳) ، وه ئەگەر لهبهری باخیک بخوات پیش هه لگرتنی ئەوه هیچی لهسه زئییه ئەگەر هیچ لهگه ل خوی دا هه لئه گریت ، بهلام ئەگەر لهگه ل خوی دا هه لئیکرت ئەوه دوو ئەوهندهی ئەوهی هه لئیکرتوووه ده بژیریت وه سزایشی ده دریت ، وه ئەگەر میوه که هه لگیرابوو له شوینی هه لگرتنی خوی دا ، ئەوه ئەگەر ئەوهندهی لی بدزیت کهوا نرخه کهی بگاته چاره ک (رئع) ه دیناریکی ئالتوون ، ئەوه دهستی ده پرپیته وه ، وه ئەگەر نه گهیشته ئەو نرخه ، ئەوه دوو ئەوهندهی ئەوهی دزیویتی ده بژیریت ، وه سزایشی ده دریت (۳۳۳) وه ههروهها دهستی که سیکیش ده پرپیته وه که نکولی له دهستیار (العاریة) بکات ،

راستی ده برپیته وه پاشان ئەگەر دزی کرد ئەوه نازار ده دریت و ده خریته به ندیخانه وه ، و ئیمامی (شافعی) له سه ر ئەم رایه یه ، به لام (أَبُو حَنِيفَةَ) ده فه رموی : : دهستی چه پی و پیی راستی نابریته وه ، به لکو نازار ده دریت و ده خریته به ندیخانه وه . بروانه [الروضة النديه].

(۳۳۳) بروانه (پ 466) .

(۳۳۳) بروانه (پ 468) وه باسی شایه تی دان که له (پ 472) هوه دهست پی ده کات.

(۳۳۳) له بهر فه رموده که ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیئت) کهوا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموی : ((تَعَاَفُوا الْحُدُودَ فِيمَا بَيْنَكُمْ فَمَا بَلَّغْنِي مِنْ حَدِّ فَقَدْ وَجِبَ)) واته : له نیوانی خوتان دا با لیبوردنتان هه بیئت له سنوره کان دا ، جا ئەگەر هه رسنووریک گهیشته من ئەوه پیویست ده بیئت [رواه ابوداود (4/رقم/4376) والنسائی (70/8) والحاكم (383/4) وهو حديث صحيح بروانه سلسلة الصحیحة (1638)] .

وه ههروهها فه رموده که ی (صَفْوَانُ بْنُ أُمَيَّةَ) یش [بروانه (پ 531)].

(۳۳۳) له بهر فه رموده که ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ) بروانه (پ 531) .

که ده خریته لای (۱۱۱) به لام دهستی (خائن) و (مُنْتَهَب) و (مُخْتَلِس) نابریته وه . (۱۱۱)

سنوور — سزا — ی ئه وانهی له گهل خواو پیغه مبهردا ده جه ننگ (۱۱۱)

(۱۱۱) له بهر فهرمووده که ی (عائشة) (خوای لی پازی بییت) که وا فهرمووی :
نآفره تیکی (مخزومیة) شتی ناو مالهی دهستیار (عاریة) ده کرد ، پاشان نکولی ده کرد و
نهیده دایه وه ، جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمانی کرد که وا دهستی ببریته وه ، جا که س
و کاری هاتن بولای (أسامة بن زید) (خوایان لی پازی بییت) بو ئه وهی قسه له گهل
پیغه مبهری خوادا (ﷺ) بکات و تکای بو بکات ، جا ئه ویش قسه ی له گهل پیغه مبهری خوا
(ﷺ) دا کرد و ...)) [رواه مسلم (1688/1316/3)] ته واوی فهرمووده که له باسی (حدود) دا
باسمان کرد پروانه (پ 495) .

(۱۱۱) له بهر فهرمووده که ی (جابر) (خوای لی پازی بییت) که وا فهرمووی :
پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی : ((لَيْسَ عَلَيَّ خَائِنٍ وَلَا مُنْتَهَبٍ وَلَا مُخْتَلِسٍ قَطْعٌ)) واته
: دهست برینه وه نه له سهر (خائن) هه یه وه نه له سهر (منتهب) یش وه نه له سهر
(مختلس) یش [رواه ابوداود (4/رقم/4393) والترمذی (1448/52/4) وابن ماجه (2591/864/2)
والنسائی (88/8)] وهو حدیث صحیح ، پروانه الارواء (2403) و صحیح ابن ماجه (2099) .

وه (الخائن) واته : دهست پیس ، ئه وکه سه یه که شتیکی به ئه مانهت ده خریته لا
به لام ئه و خیانه تی لی ده کات و ده یفه و تینیت وه (المنتهب) واته : تالان کهر ، ئه و
که سه یه که به ناشکراو به زور ده بیات . وه (المختلس) واته : فرینه ر ، ئه وکه سه یه که وا
شتیکی دیاری ده بات به په له له کاتی بی ناگایی خاوه نه که ی دا .

(۱۱۱) (المحارب) : ئه وکه سه یه که وا له فهرمانی خواو پیغه مبهره که ی (ﷺ) دهرده چیت ،
وه ئه و شتانه ده کات که خوا قه ده غه ی لی کردوه ، له کوشتنی خه لکی بی تاوان و مال
تالان کردنیان و ترساندنیان و ... هتد ، جا ئه م کارانه وه ک ئه وه وایه ئه وکه سه له گهل
خوا و پیغه مبهری خوادا (ﷺ) بجه نگیت بویه به (محاربة) ناو براوه واته : جه ننگ کردن .

(حَدُّ الْحَارِبِ)

ئەگەر کۆمەڵیک لە فەرمانی خواو پیڤه مبهری خوا دەرچوون و دەستیان دایه ئەشکهنجە و ئازار دانی بەندهکانی خواو ئازاوه گێران لە ولاتی ئیسلام دا و مەترسی بخه نه پێگای هاتوچۆ کردنی موسولمانانه وه ، ئەوه سنوور - سزا - ی ئەوانه ئەوهیه بکوژرین یان هەلبواسرین و لەسی داره بدرین یان دەست و پێیان راست و چهپ بپریته وه ، یان شار بەدەر بکری و دوور بخرینه وه له کەس و کار و ولاتی خویان (۳۳)

(۳۳) لەبەر فەرموودهی خوای گه وره له سورتهی (المائدة: 33) دا که ده فەرمووی : ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ، ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ واته : بە راستی تهنه سنوور - سزا - ی ئەوانه ی کهوا له گه ل خواو پیڤه مبهره که ی دا ده جەنگن و کۆشش ده کەن بۆ خراپه کاری له سه ر زه وی دا ئەوه یه کهوا بکوژرین یان هەلبواسرین ، یان دەست و پێیان راست و چهپ بپریته وه یان دوور بخرینه وه و دەر به دەر بکری له زه وی دا ، ئەمه سه ر شوپیه بۆیان له دونیادا وه له دوا رۆژیش دا سزایه کی زۆر گه وره یان بۆ هه یه .

وه لهبەر فەرمووده که ی (أنس) (خوای لی پازی بیت) کهوا فەرمووی : ((خه لکانیک له (عُرَيْنَةَ) هاتن بۆ (مَدِينَةَ) بۆ خزمه تی پیڤه مبهری خوا (ﷺ) ، جا پێیان ناخۆش بوو له (مدینه) دا بمیننه وه به هۆی نه خۆشیه کی ناوسک ئیشه ، جا پیڤه مبهری خوا (ﷺ) پیی فەرموون : ((إِنْ شِئْتُمْ أَنْ تَخْرُجُوا إِلَى إِبِلِ الصَّدَاقَةِ فَتَشْرَبُوا مِنْ أَلْبَانِهَا وَأَبْوَالِهَا)) واته : ئەگەر ویستتان هه بیت دهریچن بۆلای ووشتره کانی زه کات - له دهره وه ی مه دینه - جا له شیر و میزه که ی بخۆنه وه ، جا ئەوانیش وایان کرد ، جا چاک بوونه وه - له نه خۆشی ناوسک ئیشه که له مه دینه دا تووشیان بوو - پاشان دایان به سه ر شوانی ووشتره کان داو هه موویانیا ن کوشت وه هه لیش گه رانه وه له ئیسلام ، وه ووشتره کانی پیڤه مبهری خویان (ﷺ) دا لهبەر له گه ل خویان داو بردیان ، جا ئەم هه واله گه یشته پیڤه مبهری خوا (ﷺ) ، جا ئەویش به شوینیا ن دا - هیزیک ی - نارد و هه موویانیا ن

جا پیشهوا (مُخَيَّر) ه یه کیك له م سنوورانیهان به سهردا جی به جی دهکات که خوی به شیاو تری بزانیّت (۳۳۳) وه ههر که سیکیش په شیمان بییته وه پیشه وهی توانای موسولمانانی به سهردا هه بیّت ، ئه وه ئه و سنورهی له سهر دهکه ویّت . (۳۳۳)

سنوور-سزا-یئه وانهی له ئیسلام هه لده گه ریئه وه (حَدُّ الْمُرْتَدِّ) (544)

ههر که سیك له ئیسلام هه لده گه ریته وه ئه وه

هینا په وه بۆ (مدینه) ، جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) دهست و قاچی برینه وه و چاویانی کویر کرد - چونکه ئه وان چاوی شوانه کانیاان کویر کردبوو - وه له (الْحَرَّة) دا به جی هیشتن تا مردن ، [رواه البخاری (1/رقم/233) ومسلم (3/1296/1671) وغیرهما] .

وه (عُرَيْتَة) تاهه فهیه کن له (بُجَيْلَة) ، وه (الْحَرَّة) زهوییه که له (مدینه) به رده کانی په شه . (۳۳۳) چونکه تاهه ته که (إِخْتِيَار)ی داوه له نیوان ئه م جوړانه دا ، وهیچ به لگه یه کی تریشمان نییه که وه دیاری بکات ، بویه پیشه وه خوی (مُخَيَّر) ه ههر کام له م سزایانه به شیاوتر بزانیّت بۆ بن بر کردنی ئه وکاره خرابه یه و چاوترساندن خه لکانی تر بۆ ئه وهی نزیکی ئه و کاره نه بنه وه ، ئه و ئه وه یان به کار دینیّت .

(۳۳۳) له بهر فهرموده ی خوای گه وره له سوره تی (المائدة :34) دا که وه ده فه رمی : ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ واته : ته نها ئه وانیهان نه بیّت که وه په شیمان ده بنه وه ، پیشه ئه وهی تواناتان هه بیّت به سهریان دا ، جا بزنانن که وه خوای گه وره لیبوره وه به به زه ییه .

(۳۳۳) (الرِّدَّة) گه رانه وه یه له و ریگایه وه وه که لییه وه هاتوو ، ئه مه له زمانی عه ره ب دا ، وه له شه رعیش دا هه لگه رانه وه ی موسولمانیکی ژیری پیگه یشتوو له ئیسلامه وه بۆ سهر کوفر و بی باوه ری به ویستی خوی به بی زور لی کردن ، ئیتر پیاو بیّت یان ئافرهت ، هه لگه رانه وه ی شیّت و منالّ به (رِدَّة) نازمیردریّت ، چونکه هیچ (تَكْلِيف) یکی شه رعی یان له سهر نییه ، له بهر فهرموده که ی (عَائِشَة) (خوای لی پازی

بیټ (پ 107) ، وه زۆری کرډنیش له موسولمانیک کهوا ووشه‌ی (کفر) بیټ موسولمانه که له ئیسلام ده‌رناکات هه‌تا له‌دله‌وه به‌رده‌وام بیټ له‌سه‌ر ئیمان و ئیسلام . (مُشْرِك) ه‌کانی مه‌ککه زۆریان له (عَمَّارُ بْنُ یَاسِرٍ) کرد دوا‌ی کوشتنی باوک و دایکی و ئازار دانیکی خۆیشی کهوا (کفر) به پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بکات ، جا ئه‌ویش به‌ده‌م ووتی ، به‌لام دل‌ی پر له‌ئیمان بوو ، جا خوای گه‌وره ئه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌زاند ﴿مَنْ کَفَرَ بِاللّٰهِ بَعْدَ اِیْمَانِهٖ اِلَّا مِنْ اُکْرَهٗ وَقَلْبُهٗ مُطْمَئِنٌّ بِالْاِیْمَانِ وَلٰکِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْکُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللّٰهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِیْمٌ﴾ (النحل: 106) واته: هه‌رکه‌سیک کوفر به خوا بکات پاش باوه‌ر هینانی ، مه‌گه‌ر که‌سیک زۆری لی کرا بیټ و دل‌ی به ئیمان دل‌نیا بیټ ، به‌لام ئه‌وه‌ی که له‌دله‌وه کوفر بکات ئه‌وه ئه‌وانه تو‌ره‌یی و غه‌زه‌بی خوایان له‌سه‌ره وه سزایه‌کی زۆر گه‌وره‌یان بو‌ ئاماده‌ کراوه . جا له‌پاش ئه‌وه گه‌رایه‌وه بو‌لای پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و سکا‌لی حا‌لی خۆی کرد ، پیغه‌مبه‌ری خوایش (ﷺ) فه‌رمووی : ((کَيْفَ تَجِدُ قَلْبَكَ؟)) واته : ئه‌ی دل‌ت چۆنه؟ فه‌رمووی : دل‌نیا بوو به‌ئیمان ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پی‌ی فه‌رموو : ((فَاِنْ عَادُوا فَعُدُّ)) واته : ئه‌گه‌ر ئه‌وان گه‌رانه‌وه و ئازاریان دایت ئه‌وه تو‌یش بگه‌ریزه‌وه [بروانه (سیره ابن هشام 320/319/1) و (فقه السیره لمحمد الغزالی ل82) و (مختصر السیره للشیخ عبدالله ل92) و (رحیق المحتوم لصفی الرحمن المبارکفوری ل81)] .

وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أبوذر) (خوای لی‌ پازی بیټ) بروانه (پ 108) . وه ئه‌وه‌ه‌لگه‌رانه‌وه‌یه به‌وه (إثبات) ده‌بیټ کهوا (إنکار)ی ئه‌وه له ئیسلام دا بکات له‌زانینی زه‌روره‌ته ، وه‌ک تاک و ته‌نیا‌یی خوای گه‌وره و بوونی فریشته (الملائکه) و پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ، وه قورئان (وَحْي) ه له‌لایه‌ن خوای گه‌وره بو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ، وه بوونی قیامه‌ت و زیندوو‌بوونه‌وه ، وه فه‌رز بوونی نو‌یژ و پۆژوو زه‌کات و ... هتد ، یان شتی‌ک هه‌لال بکات که موسولمانان یه‌گده‌نک (مُجْمَع) بن له‌سه‌ر هه‌رام بوونی وه‌ک مه‌ی خواردنه‌وه و (زنا) کردن و سوو (ربا) خواردن و خواردنی گوشتی به‌راز و ... هتد ، یان جوین دان و گالته‌کردن به خوا یان به پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) یان به‌هه‌ر پیغه‌مبه‌ریک له پیغه‌مبه‌رانی خوا یان به‌نایین (دین) یان تانه و ته‌شه‌ره دان له قورئان و سوننه‌ت و گالته‌کردن به فه‌رمانه‌کانیان وه حوکم نه‌کردن پێیان و به‌چاک زانینی حوکمی که‌سیکی‌تر ، و ... هتد جا بو زیاتر شاره‌زا بوون له‌وشتانه‌ی که ده‌بیته‌هۆی هه‌لگه‌رانه‌وه له ئیسلام

(□□□)

سنووره کهی نهوهیه بکوژیت .

(□□□)

هروهه دهیبت جادوگر و تالو گریش بکوژین .

بروانه [العقیده الصحیحة و نواقض الاسلام لشیخ عبدالعزیز بن عبدالله بن باز و (ارکان الایمان الاسلام لمحمد بن جمیل زینو) و (فقه السنة لسید سابق (384/2 ، 385)] .

(□□□) له بهر فهرموده کهی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) کهوا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی : ((مَنْ بَدَلَ دِينَهُ فَأَقْتُلُوهُ)) واته : ههرکه سیکی نایینی خوئی - نیسلام - گوپی نهوه بیکوژن [رواه البخاری (6/رقم/3017) واصحاب السنن وغیرهم] .

وه له بهر فهرموده کهی (إِبْنُ مَسْعُودٍ) (خوای لی رازی بیبت) کهوا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی : ((لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، إِلَّا بِأَحَدِي ثَلَاثٍ : النَّفْسُ بِالنَّفْسِ وَالثَّيْبُ الرَّانِي وَالْمَفَارِقُ لِدِينِهِ التَّارِكِ لِلْجَمَاعَةِ)) واته : خوینی هیچ که سیکی موسولمان که شایه تی بدات به (لا اله الا الله) حه لال نابیت ، تنهها به یه کی له سی شت نه بیبت : کوشتنی که سیکی کهوا که سیکی به ناحق کوشت بیبت ، وه که سیکی که ژنی هی نابیت یاشووی کرد بیبت وزینا بکات ، وه نهوهی که له نایینه کهی هه لبگه ریته وه وواز له کومه لی موسولمانان بیبت [رواه البخاری (12/رقم/6878) و اللفظ له ومسلم (1676/1302/3) وغیرهما] .

وه له بهر فهرموده کهی (أَبُو مُوسَى) (خوای لی رازی بیبت) کهوا پیغه مبهری خوا (ﷺ) پیی فهرموو : بپو بو (يَمَن) پاشان (مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ) یشی به شوینی دا په وانه کرد ، جا که گه یشته لای (أَبُو مُوسَى) ، جیگایه کی بو راخت و فهرمووی : دابه زه وه پیاویکیش له لای دا به سترابوه وه ، (مُعَاذ) فهرمووی : نه مه چی به؟ فهرمووی : نه مه جووله که بووه پاشان موسولمان بووه ، جا نیستا بوه ته وه به جووله که ، (مُعَاذ) فهرمووی : دانانیشم تاوه کو نه یکوژیت ، بریاری خواو پیغه مبهره که یه تی)) [رواه البخاری (12/رقم/6923) ومسلم (1733/1359/3)] .

(□□□) چونکه جا دوو کردن و تالوگرته وه جوړیکه له (كُفْرٍ) وه نهوه که سه یشی نهوه کاره بکات نهوه له نیسلام هه لده گه ریته وه ، خوای گه وره له باره ی (هَارُوت و مَارُوت) هوه له سوره تی (البقرة : 102) ده فهرمووی : ((وَمَا يُعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ... وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ)) واته : وه هیچ که سیکیان فیئر

سنوور - سزا - ی نهوانه ی له فرمانی پیشه وای موسولمانان دهرده چن (حَدُّ أَهْلِ الْبَغْيِ)⁽⁵⁴⁷⁾

ئهو کۆمه له موسولمانه ی کهوا له فرمانی پیشه وای موسولمانان دهرده چن به هوی تیگه یشتنیکی ناراست بو دهق (نص) یکی قورئان یان

نه ده کرد تا پی یان ده ووت ئیمه هوی نه زمون و تاقی کردنه وهین ، جا ووریا به (کافر) نه بیت ... وه بی گومان ده یانزانی کهوا هر که سیک کرپاری ئه م جوړه کالایه بیت ئه وه له پوژی دواپی بی به شه .

وه له بهر فرموده که ی (صَفِيَّة) له هندی که له خیزانه کانی پیغه مبه ره وه (ﷺ) (خوایان لی رازی بیت) کهوا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فرمووی : ((مَنْ أَتَى عَرَاْفًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً)) واته : هر که سیک بروت بولای تالوگریک پرسپاری لی بکات له باره ی شتی که وه ئه وه چل پوژ نویژی وهرناگریت [رواه مسلم 2230/1751/4] .

وه فرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) یش (خوای لی رازی بیت) کهوا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فرمووی : ((مَنْ أَتَى حَائِضًا أَوْ امْرَأَةً فِي دُبُرِهَا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ)) پروانه (پ 36) .

(أَهْلُ الْبَغْيِ) خه لکانیکن له موسولمانان ، له گوپراه لی کردنی پیشه وای راستی موسولمانان دهرده چن که خوای گه وره فرمانی کردوه به گوپراه لی کردنی - وه ک باسی ده که یین - و کۆمه لی موسولمانان پی ی رازین ، جا ئه وان دژی برپاره کانی پاده وهستن و جهنگ له گه ل کۆمه لی موسولمانان دا ده که ن و نازاریان ده دن ، وه هانی خه لکی ده دن ، به لکو زوریشیان لی ده که ن کهوا بی گوی ی برپاره کانی پیشه واکه ن ، و دژی رابوه ستنه وه ، وه کو کۆمه له ی (الْخَوَارِج) که له فرمانی ئیمامی (علی) دهرچون (خوای لی رازی بیت) .

فهرموده‌ی پیغمبر (ﷺ) ، نه‌گهر بوون به خاوهن هیژ و توانایه‌کی وا که ته‌گهره بخنه به‌ریوه چوونی کارو باری ده‌له‌تی ئیسلامه‌وه (۱۱۱) نه‌وه پیویسته له‌سه‌ر موسولمانان - پاش ناردنی که‌سانی شاره‌زا بو ئاموژگاری کردنیان و گیرانه‌وه یان بو ژیر فرمانی پیشه‌وا (۱۱۱) که‌وا بجه‌نگن له‌گه‌لیان دا تا واز له‌و کارانه‌یان دینن ، (۱۱۱) وه نابیت برین

(۱۱۱) چونکه نه‌گهر خاوهن هیژ و توانا نه‌بن نه‌وه ناتوانن نازاری خه‌لکی بدهن و زوریان لی بکن که‌وا له‌فرمانی پیشه‌وا ده‌ریچن ، وه ده‌توانریت به‌ئاسانی ده‌ستگیر بکرین و بخرینه به‌ندیخانه‌وه تا په‌شیمان ده‌بنه‌وه .

(۱۱۱) له‌به‌ر فهرموده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (الحجرات: 9) دا که ده‌فرموی: ((وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ ، فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ)) واته : وه نه‌گهر دوو کومه‌ل له‌باوه‌ر داران پیکه‌وه جه‌نگان نه‌وه ئیوه ناشتیان بکه‌نه‌وه و سولج له‌نیوانیاندا بکن ، جا نه‌گهر کومه‌لیکیان ده‌ست دریزی کرد به‌سه‌ر نه‌وی تریان دا نه‌وه ئیوه‌ش له‌گه‌لیان دا بجه‌نگن و بدهن له‌کومه‌له‌ی ده‌ست دریزکه‌رتا ده‌گه‌ریته‌وه سه‌ر فرمانی خوا ، جا نه‌گهر گه‌رانه‌وه نه‌وه ناشتیان بکه‌نه‌وه و سولج له‌نیوانیان دا بکن به‌دادپه‌روه‌ری و داوه‌ری راست بن ، به‌راستی خوای گه‌وره دادپه‌روه‌رانی خویش ده‌ویت

جا ده‌بینین خوای گه‌وره پیش جه‌نگردن فرمانی به‌ناشتی کردوه ، وه ئیمامی (علی) یش (خوای لی پازی بیت) له‌گه‌ل (خوارج) دا وای کرد ، نه‌وه‌بوو (عبدالله بن عباس) ی نارد بو لایان و قسه‌ی له‌گه‌ل کردن و ئاموژگاری کردن ، جا زوریان لی په‌شیمان بویه‌وه به‌لام نه‌وانی‌تر هر نه‌گه‌رانه‌وه ، بویه ئیمامی (علی) له‌گه‌لیان دا جه‌نگا [رواه احمد . (871)].

(۱۱۱) له‌به‌ر فهرموده‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (الحجرات: 9) که‌له په‌پاویزی پیشوودا باسمان کرد ، که‌تییدا خوای گه‌وره پیویستی ده‌کات له‌سه‌ر موسولمانان که‌وا

دار و دیلهکانیان بکوژیت و پاره و مالیشیان نابیته دست کهوت . (۱۱۱)

بجهنگن له گه ل کومه لی دست دریز کهردا نه گهر ده دست دریزی بکه نه سهر کومه لیکی تر له موسولمانان ، چاچی جا له گه ل کومه لیکی دا نه گهر ده دست دریزی بکه نه سهر پیشه وای موسولمانان ، نه وه بی گومان پیویست تره کهوا له گه لیان دا بجهنگیت . وه له بهر فرموده که ی (عَرَفَجَةَ) (خوای لی رازی بییت) کهوا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرموی : ((مَنْ أَتَاكُمْ وَأَمْرُكُمْ جَمِيعٌ عَلَى رَجُلٍ وَاحِدٍ يُرِيدُ أَنْ يَشُقَّ عَصَاكُمْ أَوْ يُفَرِّقَ جَمَاعَتَكُمْ فَأَقْتُلُوهُ)) واته : هه رکه سیکی هات بولاتان له کاتیک دا که نیوه برپارتان کویه له سهریه ک پیوا ، جا نه ویستی وابوو کهوا نازاوه بنیته وه و جیاوازی و دووبه ره کی بخاته کومه له که تانه وه ، نه وه بیکوژن [رواه مسلم رقم (2/رقم/1852) وغیره بروانه الإرواء (2452)]

وه له ریوایه تیکی تر دا ((فَمَنْ أَرَادَ أَنْ يُفَرِّقَ أُمَّرَ هَذِهِ الْأُمَّةِ وَهِيَ جَمْعٌ فَاضْرِبُوهُ بِالسَّيْفِ كَأَنَّكَ مِنْ كَان)) واته : جاهر که سیکی ویستی جیاوازی بخاته فرمانی نه م نوممه ته وه کاتیک کویه نه وه به شمشیر له گهر دنی بدن هه رکه سیکی هه یه .

(۱۱۱) چونکه بنه پرت (أصل) له خوین و مالی موسولمانان دا حه رام بونه ، وه هیچی لی حه لال نابیت مه گهر به به لگه ی شه رعی .

وه خوای گه و ره یس کاتیک کوشتنیانی حه لال کردوه نه گهر بجهنگن و دست دریزی بکه ن ، به لام کاتیک که به دیل گیران ، نه وه نیتر له ده دست دریزی ده که ون و ده بنه ژیر دهسته که وابوو کوشتنی دیلیان به هیچ شیوه یه ک حه لال نییه . بروانه [المحلی لابن حزم (12/المسألة/2158)] .

(الْحَمْدُ لِلَّهِ) نه وه به شی سنووری تاوانه کان کوتایی پی هات و
نیستایش ده چینه سهر به شی تاوان کردن دهره ق به مروقه کان .

لەبلاوکراوەکانی مالىپه‌رى ئيمان وهن

www.iman1.com

هه‌ميشه له‌گه‌لمان بن بۆنوويبوونه‌وه‌ى ئيمان

imanonekurd@yahoo.com

